

DVO en DIE

No.415

M en T

1 mei 1962

Toezening nota aan de Ministerraad
inzake Ministeriële vergadering op
8 en 9 mei a.s. over Britse toetreding
tot de EEG.

In aansluiting aan mijn aantekening over het voornemen van Minister Spaak om met u te spreken inzake de komende vergadering op ministersniveau over de Britse toetreding tot de EEG op 7 t/m 9 mei a.s., zend ik u bijgaand het concept van de brief aan de Ministerraad waarin haar conclusies zijn vervat aangaande het standpunt dat van Nederlandse zijde in bovenbedoelde vergadering zou kunnen worden ingenomen. Aan deze nota die momenteel ter ondertekening aan Minister De Quay is toegezonden, zijn een aantal bijlagen toegevoegd die ik u volledigheidshalve eveneens zend. De eerste bijlage is het rapport van de suppléants in Brussel dat u tijdens de vergadering in Brussel op uw tafel zult vinden.

De nota concludeert dat het van bijzonder belang zou zijn indien u met Minister Spaak de tactiek voor de volgende week zou kunnen bespreken. Wellicht is ook contact met uw Luxemburgse Ambtgenoot gewenst.

De Benelux-landen zouden er volgens de Coördinatie Commissie naar moeten streven dat de a.s. vergadering niet uiteen gaat met een eenvoudige afspraak om te trachten de volgende keer nog eens dezelfde materie te bezien aan de hand van een nader rapport van de suppléants. Naar onze mening zouden de suppléants de opdracht moeten krijgen om te trachten op een aantal punten tot compromissen te geraken. Deze punten zijn aangegeven in de nota.

Op één punt echter zou wel in de a.s. vergadering moeten worden geprobeerd ^{nog} een stap verder te komen en reeds een oplossing in beginsel te bereiken, te weten met betrekking tot de associatie. Daarvoor moeten de Zes zich o.i. bereid verklaren tot het aanbieden aan de Britse gebieden in Afrika van een zelfde regeling als waartoe recentelijk in de EEG-Raad is besloten voor de oude geassocieerden. Het is niet bekend of Minister Spaak dezelfde betekenis aan dit punt toekent als wij. Gehoopt wordt dat hij zich wel bij u zal willen aansluiten in uw betoog dat wij deze eerste gelegenheid ener bijeenkomst à Sept niet voor bij mogen laten gaan. De Franse terughoudendheid werd tot dus verre gemotiveerd met de stelling dat de Zes het eerst onderling eens moeten zijn doch dit argument geldt nu niet meer.

zonder de Britten thans een duidelijk aanbod te doen.